

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2020 No1

European Reforms Bulletin

2020

scientific peer-reviewed journal

No. 1

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

e-mail: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaieva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovski B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 03 07.04.2020)

© European Reforms Bulletin, 2020

© Authors of articles, 2020

Table of contents

Baadzhi N.A. Principles of Administrative Reasoning in the Activities of Public Administration Bodies: Analysis of Scientific Investigation	2
Bibik I. Foreign Experience in preventing crimes Against Human Life and Health Committed by Minors in the Black Sea Region of Ukraine	8
Gorbanov I.N. Mobile Pphone (Smartphone) is a Source of Criminalistics Information	15
Haran O.V. On the Question of Administrative Procedure	21
Hrytenko O.A. Ratio of Early Parole and Substitution of Punishments for Other Milder Ones: Problems and Tendencies of Legislation Improvement	27
Izbash E.S. Proving and Evidence in Proceedings in Cases on Administrative Offenses	32
Lisohor Y.B. Customs Inspection of Goods and Vehicles for Commercial Purpose as a Form of Customs Control in the System of Customs Law of Ukraine	37
Prokhorenko M.M. Legal support for the defense reform in Ukraine	42
Starinets E.A. Relief from Criminal Responsibility Under Part 4 of art. 212 of the Criminal Code of Ukraine: Some Theoretical and Lagislative Problems	48
Synyshyn O.R. Application of Administrative and Legal Method for Integrated Understanding of Functional Nature Prosecutor Bodies: Issues of Theory	53
Teteriatnyk H.K. Legal Regime: Certain Theoretical and Methodological Aspects	59
Tsekhan D.M. Operational-research Crime in Prison: A Contentual-Structural Analysis	65
Veselova L.U. Administrative Legal Status of Cybersecurity Entities in Ukraine	70
Vykhodets Y.O. Legislation of Legal Regulation of the USE of Special Technical Means of Miscellaneous Obtaining of Information in Conduct of Miscellaneous Diseases	75
Reva V. Foreign Experience in the Legal Regulation of the Procedure for Appealing Decisions, Actions or Omissions of the Customs Authorities of Ukraine	81
Romanovska O. Principles of Administrative and Legal Support of the State Executive Service: Classification and General Characteristics	88
Kushnerev V.N. Historical preconditions and sources of emerging of the «procedural terms» definition in the criminal proceedings of Ukraine	95
Kozhura L.A. Powers and Competence of Central Executive Bodies to Ensure the Right of Persons with Disabilities to Health Care	102
Bezhanova A.V. Legal Basis of Application of Technical Means and Technologies in Conducting Vsdeo Conference in Criminal Judicial Procedure	106
Voytov G.V. State and Private Partnerships in the Penitentiary Management: a Discussion About Foreign Practice	111
Melnychenko Yu. Problems of Legal Regulation of Actual marriage in Ukraine and European Countries	116
Murzenko M. The Influence of the Introduction of New Technologies in the Civil Judiciary of Ukraine on the Efficiency of Application of the Ship Arrest Rules of Civil Procedural	122
Kyryliuk N. The Impact of the Acquis Communautaire on the Legal Regulation of Civil Aviation in Ukraine	128
Petrenko K. Theoretical and Legal Characteristics of the Statute of Prescription as to the Institute of Civil Law	133
Chorna V. Features of the Patronage Service of the Verkhovna Rada of Ukraine	139
Soloshenko Yu. Administrative and Legal Principles of Implementation of Notary Functions	145
Yankova L.Yu. Information and Analytical Support of Criminal Prosecution in the Court Stages of Criminal Prosecution	149

INFORMATION AND ANALYTICAL SUPPORT OF CRIMINAL PROSECUTION IN THE COURT STAGES OF CRIMINAL PROSECUTION

Ludmila Y. Yankova

Odesa State University of Internal Affairs, Ukraine

e-mail: dimatsekhan@gmail.com

Abstract. The article focuses on the inadequacy of scientific development of the problem of information and analytical support of criminal prosecution in the judicial stages of criminal proceedings. It was emphasized that the records formed within the prosecutor's office do not ensure the implementation of criminal prosecution at the appropriate level. The definition of information and analytical support of criminal prosecution in the judicial stages of criminal proceedings is given. The forms, directions and features of the use of archival criminal proceedings during the criminal prosecution are analyzed. The peculiarities of the use of operative-search data during criminal prosecution are described. Special attention is paid to the forms and directions of the prosecutor's use of operational records.

Keywords: criminal prosecution; court stages; information and analytical support; archival criminal proceedings; operational accounting.

Здійснення кримінального переслідування це перш за все інформаційно-пізнавальний процес, спрямований на встановлення сутності кримінально-релевантної події, визначення її основних ознак, повного з'ясування обставин вчинення та встановлення особи, яка вчинила злочин.

У зв'язку із цим у діяльності будь-якого суб'єкта, який здійснює кримінальне переслідування завжди гостро постає проблематика належної організації інформаційно-аналітичного забезпечення. При цьому, у залежності від функціональної спрямованості конкретного суб'єкта кримінального переслідування, стадії такого переслідування, структура, мета та джерела для здійснення інформаційно-аналітичного забезпечення матимуть свої відмінності. Принагідно наголосити, що у межах криміналістики проблематика інформаційно-аналітичного забезпечення розслідування злочинів доволі ґрунтовно досліджувалась науковцями. У той же час, слушно акцентувати увагу на недостатній кількості наукових досліджень, які присвячені інформаційно-аналітичному забезпеченню кримінального переслідування у судових стадіях кримінального провадження, оскільки у контексті аналізу цієї проблеми дослідники переважно акцентують увагу на розроблені типових алгоритмів аналізу матеріалів кримінального провадження у якому прокурором буде підтримуватись державне обвинувачення.

Аналіз структури інформаційних масивів, які забезпечують роботу органів прокуратури, свідчить про наявність відокремленого блоку, спрямованого на інформаційно-аналітичне забезпечення підтримання державного обвинувачення. Водночас, проведене дослідження свідчить, що такий інформаційний блок в основному складається із методичних рекомендацій щодо підтримання державного обвинувачення за окремими категоріями злочинів. Вивчення змісту таких методичних рекомендацій свідчить, що останні, фактично, не розкривають організаційно-тактичні особливості підтримання державного обвинувачення, а акцентують основну увагу на питаннях кримінально-правового та кримінально-процесуального характеру.

На нашу думку, *інформаційно-аналітичне забезпечення кримінального переслідування у судових стадіях кримінального провадження* – це діяльність суб'єктів, які здійснюють кримінальне переслідування, спрямована на формування системи аналітично опрацьованих даних щодо учасників кримінального провадження та обставин вчиненого кримінального правопорушення із метою обрання прокурором оптимальної організаційно-тактичної моделі кримінального переслідування.

Безумовно, що основним джерелом інформації під час підготовки до підтримання державного обвинувачення є матеріали відповідного кримінального провадження. Як відзначає професор В.В. Тіщенко, аналіз результатів розслідування дозволяє по-новому інтерпретувати відомі факти, висунути нові версії та скласти програму їх перевірки; виявити помилки й недоліки при проведенні слідчих, організаційних та оперативно-пошукових дій, вжити заходів з їх усунення проведенням додаткових дій; виявити прогалини в наявних даних про розслідувану подію та розширити їх за рахунок нових джерел доказової інформації; розробити та реалізувати комплекс слідчих дій, експертних досліджень, організаційних і ОПЗ, спрямованих на збагачення інформації щодо осіб, які вчинили злочин [2].

Типізуючи інші джерела інформації, які можуть бути використанні прокурором під час здійснення кримінального переслідування слушно звернути увагу на *матеріали архівних кримінальних проваджень*.

Закономірно, що із тактичного боку та зважаючи на реально існуюче навантаження на працівників прокуратури використовувати матеріали архівних кримінальних проваджень доцільно не завжди. Зокрема, як джерело інформаційно-аналітичного забезпечення матеріали архівних кримінальних проваджень можуть використовуватись під час підтримання кримінального переслідування у кримінальних провадженнях щодо: а) злочинів, вчинених рецидивістами; б) злочинів, вчинених організованими злочинними угрупованнями; в) злочинів серійного характеру.

При цьому, в залежності від конкретного кримінального провадження, аналіз матеріалів архівних кримінальних проваджень має своє функціональне призначення та відповідну систему завдань. Так, під час кримінального переслідування рецидивістів, аналіз архівних кримінальних проваджень щодо злочинів, вчинених цією особою дозволяє: проаналізувати становлення та розвиток кримінальної кар'єри конкретної особи; встановити систему його кримінальних зв'язків, які невідомі прокурору у зв'язку із розслідуванням конкретного кримінального провадження; прогнозувати можливу модель поведінки особи під час судового розгляду, зважаючи на типові поведінкові моделі під час судових засідань в інших кримінальних провадженнях; визначити місце особи у системі кримінального середовища і, як наслідок, його морально-етичні установки, сформовані кримінальною субкультурою, зокрема відношення до правоохоронних органів та суду, готовність співпраці з останніми тощо.

Загалом аналіз таких даних дозволяє прокурору вирішити важливе завдання під час підготовки до підтримання державного обвинувачення – сформулювати психологічний портрет особи злочинця. Як відзначають дослідники при складанні психологічного портрета злочинця після його затримання можливе використання методів, які дозволяють всебічно та конкретно вивчити його якості, ціннісні орієнтації, життєві позиції тощо: узагальнення незалежних характеристик, вивчення життя і діяльності злочинця, бесіди, спостереження, психодіагностичні заходи та ін. Виявити риси характеру, які впливають на способи досягнення цілей (ризикованість, обережність, винахідливість, наполегливість, раціональність тощо), мотиви й стиль діяльності, місце злочинця в ієрархії груп, у сім'ї, на роботі, серед друзів, особливості поведінки в умовах групової діяльності та ін. дозволяє метод узагальнення незалежних характеристик, що полягає у збиранні відомостей про особливості поведінки злочинця зі слів людей, які його знають, з письмових свідчень, характеристик з місця навчання, роботи й узагальнення отриманої інформації для визначення стійко повторюваних у повідомленнях різних людей властивостей злочинця. Ті психологічні особливості, на які опитувані вказують частіше, як правило, і є справді об'єктивними і притаманними підозрюваному [1].

Формулювання психологічного портрету обвинуваченого на підставі аналізу матеріалів архівних кримінальних проваджень (справ), а також інших наявних даних дозволяє прокурору обрати оптимальну модель встановлення психологічного контакту з обвинуваченим під час його допиту у суді, оскільки як свідчить опрацювання матеріалів практики такий допит є, фактично, першим тривалим особистим спілкуванням прокурора та обвинуваченого, оскільки здійснюючи процесуальне керівництво працівники прокуратури безпосередньо допитують підозрюваних та/або приймають участь їх допитах, які проводить слідчий під час розслідування резонансних кримінальних проваджень.

Крім того, сформулювавши уявлення про психологічну структуру особи обвинуваченого прокурор може ще на етапі підготовки до підтримання державного обвинувачення систематизувати тактичні прийоми, які будуть використані у суді з урахуванням різних моделей поведінки обвинуваченого та обраної тактики захисту. Важливість такої роботи не слід принижувати, оскільки, як свідчить практика, трапляються випадки коли особи, які на досудовому розслідуванні, завдяки вдалій роботі слідчого щодо встановлення психологічного контакту надавали детальні та правдиві показання, а у судовому засіданні через формування особистої неприязні до прокурора відмовлялись від дачі показань, або умисно відмовлялись надавати окрему інформацію, яка має ключове значення для доведення обвинувальної тези прокурора.

Більш складнішим є ранжування необхідних для вивчення матеріалів архівних кримінальних проваджень під час кримінального переслідування злочинних угруповань. У даному випадку критеріями для відбору архівних кримінальних проваджень, які потребують аналізу у контексті здійснення інформаційно-аналітичного забезпечення є: тривалість дії злочинного угруповання; засудження його учасників у межах одного кримінального провадження; базові форми злочинної діяльності угруповання; поширення на діяльність угруповання злочинного впливу конкретного лідера кримінального середовища, який не є безпосереднім учасником злочинного угруповання.

У даному випадку прокурору, за наявності реальної можливості, слушно проаналізувати наявні архівні кримінальні провадження щодо кожного із учасників злочинного угруповання, оскільки найнебезпечніші злочинні угруповання зорієнтовані на вчинення тяжких та особливо тяжких насильницьких та корисливо-насильницьких злочинів, як правило, сформовані з осіб, які раніше притягувались до кримінальної відповідальності. З тактичного боку аналіз таких кримінальних проваджень дозволяє прокурору структурувати обвинувачених за ступенем інтенсивності кримінальної установки, оскільки входження особи до злочинного угруповання та вчинення у його складі злочину не завжди

свідчить про наявність стійкої соціально-психологічної установки на кримінальний спосіб життя. Так, на нашу думку, проведення такої роботи дозволить прокурору типізувати обвинувачених на такі групи: а) обвинувачені, які є членами конкретного злочинного угруповання та мають стійку установку на злочинний спосіб життя із прагненням до побудови кримінальної кар'єри; б) обвинувачені, які є членами злочинного угруповання, але не мають стійкої кримінальної установки та прагнення до побудови кримінальної кар'єри, а вчинення ними злочину у складі угруповання зумовлено іншими обставинами, зокрема: психологічним тиском на них із боку інших членів злочинного угруповання; наявністю реальної загрози їх особистої безпеки та/або безпеки членів їх сімей у разі виходу із складу злочинного угруповання; неможливість соціальної адаптації у суспільстві після відбування покарання у виді позбавлення волі. Вивчення матеріалів практики свідчить, що для таких осіб можна виокремити типові ознаки їх автономної злочинної діяльності до входження у структуру злочинного угруповання та вчинення у його складі злочину, зокрема: вчинення злочинів проти власності невеликої або середньої тяжкості без застосування насильства над потерпілим; вчинення таких злочинів без використання холодної та/або вогнепальної зброї, а використання підручних знарядь та засобів; вчинення злочинів некваліфікованим способом, реалізація якого не потребує ретельної підготовки та планування; вчинення злочинів у сфері обігу наркотичних засобів та психотропних речовин.

Не менш важливим є й аналіз архівних кримінальних проваджень щодо діяльності конкретного злочинного угруповання, у випадках коли його учасники раніше притягувались до кримінальної відповідальності у межах одного кримінального провадження, оскільки, як свідчить слідчо-оперативна практика притягнення учасників злочинного угруповання до кримінальної відповідальності та їх засудження до покарання у виді позбавлення волі не завжди призводить до розпаду злочинного угруповання, а в окремих випадках навіть сприяє більшій консолідації його членів та кваліфіковане продовження злочинної діяльності після відбування кримінального покарання. Аналіз таких архівних кримінальних проваджень доцільно проводити із метою: а) формування у прокурора відповідного системного уявлення щодо формування та розвитку конкретного злочинного угруповання як відповідної соціальної мікросистеми, особливостей формування стійкості та ієрархічності взаємовідносин у його структурі тощо; б) трансформації кримінальних ролей кожного із обвинувачених у структурі такого угруповання та формування у них стійкої мотивації на кримінальний спосіб життя; в) виявлення осіб, які були причетними до злочинної діяльності угруповання інформація щодо яких відсутня у конкретному кримінальному провадженні направленою до суду.

Наступним джерелом інформаційно-аналітичного забезпечення обвинувальної діяльності прокурора у судових стадіях кримінального провадження є **дані накопичені оперативними підрозділами**. Загалом до структури таких даних, на нашу думку, слушно включити інформацію, що міститься в: а) оперативних обліках; б) матеріалах оперативно-розшукових справ, зокрема й архівних оперативно-розшукових справ. Важливість опрацювання таких даних під час підготовки до підтримання державного обвинувачення зумовлюється їх різноманітністю та системністю, оскільки у своїй діяльності оперативні підрозділи накопичують інформацію, яка стосується не лише конкретного злочину чи особи, а й дані щодо, які мають стратегічне та тактичне значення для вирішення завдань по боротьбі зі злочинністю. Так, у практичній площині вироблена відповідна моделі інформаційної взаємодії між працівниками оперативних підрозділів та слідчими, у якій працівники оперативних підрозділів зорієнтовані на передачу слідчому інформації, яка може бути використана ним у встановленні та доказуванні обставин конкретного кримінального правопорушення, і лише в окремих випадках даних, якій можуть бути використанні для прийняття організаційно-тактичних рішень під час досудового розслідування. Таким чином, як правило, у разі ознайомлення прокурора лише із матеріалами кримінального провадження ним безпідставно залишається поза увагою інформація, яка дозволяє конкретизувати майбутню модель підтримання державного обвинувачення та вибір стратегії кримінального переслідування у судових стадіях кримінального провадження.

Так, вивчення практики підготовки прокурорів до підтримання державного обвинувачення свідчить, під час аналізу матеріалів оперативно-розшукових та інших категорій справ, провадження у яких здійснюється оперативними підрозділами може бути отримана інформація щодо: причин та умов, які сприяли вчиненню злочину; осіб, які негативно впливають на фігуранта; осіб, які спровокували злочин; осіб, причетних до злочину; способів учинення конкретних злочинних дій; очевидців злочину, які не були допитані під час досудового розслідування; відомості, які стосуються окремих елементів складу злочину; способу життя, матеріального становища, режиму дня, стереотипів та моделей поведінки, родинних зв'язків обвинуваченого; осіб, які володіють інформацією щодо вчиненого злочину.

Крім того, не менш важливим джерелом аналітичної інформації під час кримінального переслідування у судових стадіях кримінального провадження є **оперативні обліки**. Необхідно зауважити, що у контексті використання таких даних проблемним питанням є те, що прокурор не має безпосереднього доступу до переважної більшості обліків, які формуються та заадмініструються оперативними підрозділами для вирішення стратегічних та тактичних завдань з протидії злочинності, а може отримати

таку інформації лише у процесі інформаційної взаємодії із працівником оперативного підрозділу. Зауважимо, що, на нашу думку, звернення прокурора під час підготовки до підтримання державного обвинувачення до даних, які містяться в оперативних обліках доцільне лише після опрацювання усієї наявної інформації щодо обставин кримінального правопорушення та особи обвинуваченого чи групи обвинувачених та у разі формування у прокурора переконання щодо його недостатньої обізнаності стосовно конкретних обставин чи осіб, які можуть призвести до вибору невдалих тактичних прийомів під час підтримання державного обвинувачення.

На жаль, питання звернення прокурора для отримання інформації з оперативних обліків та його співпраця із працівником оперативного підрозділу у контексті цієї проблеми залишається неврегульованою, зокрема й у частині форми та механізму передачі сформованої аналітичної інформації прокурору. Так, у практичній площині, наразі, функціонує модель згідно із якою прокурор інформує працівника оперативного підрозділу, який здійснює оперативно-розшукове супроводження досудового розслідування щодо доцільності отримання додаткової інформації щодо конкретного обвинуваченого, його зв'язків, інших даних, які мають значення для обрання оптимальної тактики підтримання державного обвинувачення. Після цього, працівник оперативного підрозділу, уповноважений на доступ до конкретної оперативно-розшукової інформації систематизує наявні в оперативних обліках дані у вигляді аналітичної довідки, яка підшивається до матеріалів справи контрольно-спостережного провадження у результаті чого і з її змістом може ознайомитись прокурор, який здійснює кримінальне переслідування.

Слушно зауважити, що у значній кількості випадків і безпосередньо працівник оперативного підрозділу може бути джерелом аналітичної оперативної інформації, особливо у випадках наявності значного досвіду оперативної роботи, обізнаності щодо оперативної обстановки на території оперативного обслуговування, тривалого розроблення конкретної особи чи організованого злочинного угруповання. У даному випадку працівник оперативного підрозділу у разі відсутності загрози інтересам оперативно-розшукової роботи може надати таку інформації прокурору безпосередньо у вербальній формі під час надання консультативної допомоги.

У контексті цього, відзначимо що використовуючи вказані інформаційні джерела для інформаційно-аналітичного забезпечення кримінального переслідування прокурор може отримати інформацію щодо:

розроблення обвинуваченого у зв'язку із підготовкою ним вчинення іншого злочину або причетності до нерозкритого злочину;

характеристики обвинуваченого та особливостей його системи зв'язків та комунікацій, яка отримана від осіб, які конфіденційно співпрацюють з оперативними підрозділами. У контексті цього, необхідно відзначити, що у даному випадку особливу увагу необхідно звернути на "неактивні зв'язки" обвинуваченого під якими слід розуміти осіб з якими обвинувачений підтримував інтенсивний зв'язок у минулому, але наразі комунікація між ними відсутня, оскільки припинення такої комунікації може бути елементом тактики злочинної діяльності обвинуваченого і такі зв'язки можуть активізувати свою діяльність на будь-якій стадії кримінального провадження, зокрема й з метою організацій протидії діяльності прокурора. Типовими зв'язками такої групи є: особи із якими обвинувачений проходив строкову військову службу; однокласники; однокурсники; друзі дитинства; не близькі родичі тощо;

- обвинуваченого, яка отримана оперативними підрозділами під час проведення пошукових та адміністративно-перевірочних заходів щодо обвинуваченого у зв'язку із перевіркою причетності його до вчинення інших кримінальних правопорушень;

- участі обвинуваченого у діяльності комерційних структур, громадських організацій тощо, а також інших складових, які утворюють інфраструктуру його злочинної діяльності;

- суб'єктів підприємницької діяльності, які контролюються непрямо обвинуваченим та/або його стійкими зв'язками;

- результатів оперативно-розшукових заходів, які проводились щодо обвинуваченого та не відображені у матеріалах кримінального провадження;

- осіб, які мають вплив на обвинуваченого та використовуючи останній можуть моделювати його поведінку під час судового провадження.

Підсумовуючи, викладене, можна зробити такі попередні висновки: *по-перше*, у теорії криміналістики питання інформаційно-аналітичного забезпечення кримінального переслідування у судових стадіях кримінального провадження залишається недостатньо дослідженою проблемою; *по-друге*, основними джерелами інформаційно-аналітичного забезпечення такої діяльності є: матеріали кримінального провадження; матеріали архівних кримінальних проваджень систематизовані за відповідними критеріями; дані оперативно-розшукового характеру, отримані працівниками оперативних підрозділів під час виконання завдань щодо протидії злочинності.

References:

1. Aleksyeyeva T.V. Psykholohichnyy portret yak psykholoho-kryminalistychnyy metod vyvchennya osobystosti zlochynsya. Problemy suchasnoyi psykholohiyi. 2010. Vypusk 7. P.19-29
2. Tishchenko V.V. Koryslyvo-nasyl'nyts'ki zlochyny: kryminalistychnyy analiz: Monohrafiya. Odesa: Yurydychna literatura, 2002. 360 p.

Информационно-аналитическое обеспечение уголовного преследования в судебных стадиях уголовного производства

Янкoвaя Лyдмилa Юриевна, e-mail: dimatsekhan@gmail.com

Одесский государственный университет внутренних дел, г. Одесса, Украина.

Аннотация. В статье акцентируется внимание на недостаточности научной разработки проблемы информационно-аналитического обеспечения уголовного преследования в судебных стадиях уголовного производства. Отмечено, что сформированные в рамках прокуратуры учеты не обеспечивают осуществления уголовного преследования на должном уровне. Дано определение информационно-аналитического обеспечения уголовного преследования в судебных стадиях уголовного производства. Проанализированы формы, направления и особенности использования архивных уголовных производств при осуществлении уголовного преследования. Охарактеризованы особенности использования во время уголовного преследования оперативно-розыскных данных. Отдельно обращено внимание на формы и направления использования прокурором оперативных учетов.

Ключевые слова: уголовное преследование; судебные стадии; информационно-аналитическое обеспечение; архивные уголовные производства; оперативные учеты.

Centre for European Reforms Studies a.s.b.l.
(Grand Duchy of Luxembourg)

European Reforms Bulletin

scientific peer-reviewed journal

2020
No. 1

Passed for printing 31.03.2020. Appearance 07.04.2020.
Typeface Times New Roman. Circulation 100 copies.

Design, computer page positioning, layout: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg**
All the articles are published in author's edition. Publishing institution: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg** (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité),
+352661261668, e-mail: bulletin@email.lu, <http://cers.eu.pn/bulletin.html>